

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 8.

Tczew, dnia 22-go lutego 1924 r.

Rok V.

Przedpłata:
miesięcznie 3000000, — mk.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
40000 mk za 1-łąm wiersz
milimetry.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

76. Karty rybackie.
77. Rybołówstwo na wodach granicznych.
78. Przydział drzewa opałowego lasów państwowych ubogim i szkołom w okresie zimowym.
79. Podatek dochodowy od uposażeń służbowych i wynagrodzeń za najemną pracę w miesiącu lutym 1924 r.
80. Pomoc poszkodowanym przez wypadki żywiołowe.
81. Ordynacja opłat dla położnych.
82. Wystawianie poświadczeń o obywatelstwie przez Burmistrzów wzgl. Magistraty.
83. Ostrzeżenie sprzedających i kupujących nieruchomości.
84. Wybuch wścieklizny w Pelplinie i okolicy.
85. Ściąganie składek dla powiatowej Kasy Chorych.
86. Zaciąg ochotniczy w tegorocznym poborze w 1924 r.
87. Listy poborowe rocznika 1903.
88. Meldowanie się optantów.
89. Wnoszenie skarg na decyzję pierwszej instancji poborowej.

90. Mianowanie drugiego zastępcy przełożonego obszaru dworskiego Małzewko.
91. Przedłożenie matrykuł sumarycznych państwowemu Urzędowi Katastralnemu w Tczewie.
92. Sprostowanie ogłoszenia poz. 34 Orędownik Urzędowy nr. 4 str. 17 o podatku majątkowym.
93. Wysłanie z pasa granicznego Chile Klinger'a w Praszki. pow. wieluński.
94. Unieważnienie wykazu osobistego Jakóba Kurkowskiego w Pelplinie.
95. Odezwa Komitetu organizacyjnego Banku Polskiego.
96. Odezwa do wszystkich obywateli powiatu tczewskiego o poborze drugiej zaliczki na podatek majątkowy.
97. Pomoc kuchniom ludowym dla bezrobotnych i ubogich powiecie tczewskim.

76)

Karty rybackie.

Uchylając okólnik pruskiego ministra rolnictwa, domen i lasów z dnia 16 marca 1917 r. w sprawie kart rybackich (1 dz. I. B. II. b. 916), zarządzam, co następuje:

1. Karty rybackie.

1. Każdy, uprawiający połów ryb, w rozumieniu § 4 ust. 1 pruskiej ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 55), winien podczas połowu mieć przy sobie kartę rybacką. Wyjątki od powyższej zasady wymienione są w § 92 ustawy rybackiej.
2. Osobom, nie posiadającym obywatelstwa pol-

skiego, wystawia kartę rybacką właściwy Wojewoda.

3. Według § 97 ustawy rybackiej Wojewoda może uzależnić wydanie karty obcokrajowcowi od poręczenia obywatela polskiego, zamieszkałego w granicach Państwa. O potrzebie takiego poręczenia decyduje Wojewoda w każdym poszczególnym wypadku. Jeżeli poręczenie uznane zostanie za potrzebne, należy zbadać, czy osoba poręczająca przedstawia wystarczające gwarancje; w przeciwnym razie należy odmówić wydania karty.
4. W razie wydania karty za poręczeniem obywatela polskiego należy na karcie zaznaczyć

- imię i nazwisko, zajęcie i miejsce zamieszkania poręczyciela.
5. Karty rybackie dla rybaków, łowiących w przybrzeżnych wodach morskich, wystawia Morski Urząd Rybacki, w wodach lądowych miejscowa władza policyjna, w której okręgu wnioskodawca zamierza uprawiać połów ryb (§ 93 ustawy rybackiej) czyli na obszarze Województwa Poznańskiego komisarze obwodowi, a na obszarze Województwa Pomorskiego wójtowie, zaś w miastach w obu Województwach burmistrz, w mieście Poznaniu Starosta Grodzki.
  6. Jeżeli teren połowów leży w dwóch lub więcej obwodach władz policyjnych, zostawia się woli petenta, do której z odnośnych władz chce się zwrócić o wydanie karty. Władza wystawiająca kartę uprawniającą do połowów w innych obwodach, ma natychmiast zawiadomić o wydaniu karty władze policyjne odnośnych obwodów.
  7. Władza, wystawiająca kartę rybacką, powinna zbadać rzeczowe uprawnienie petenta do wykonywania połowów (prawo rybołówstwa, pozwolenie uprawnionego do rybołówstwa lub dzierżawa) i w razie potrzeby zażądać uwiarogodnienia tego uprawnienia.
Brak powyższych warunków decyduje o odmówieniu karty, ponadto może władza odmówić wydania karty rybackiej na podstawie § 96 ust. rybackie (p. 2 i 3).
  8. O ile miejsce zamieszkania petenta nie jest położone w okręgu właściwej władzy rybackiej (p. 5 okóln.), władza ta winna przed wydaniem karty zasięgnąć informacji władzy rybackiej, w której okręgu petent posiada swe miejsce zamieszkania, z powołaniem się na § 96 ust. ryb., jak również zawiadomić się o każdym wypadku wydania lub odebrania karty rybackiej.
  9. Kartę rybacką może odebrać ta władza, która ją wystawiła.
  10. Karta rybacka winna być wystawiona wedle załączonego wzoru (wzór 1 dla obywateli polsk., wzór 2 dla obcokraj.) i posiadać podpis wystawiającej władzy, jej pieczęć urzędową i liczbę porz., pod jaką do listy kontr. wpisana została. W karcie należy również wymienić tytuł prawny, mocą którego karta wydana została (prawo ryb., dzierżawa ryboł., pozwolenie na połów ryb, własność połowu). Pod podpisem urzędnika, zastępującego władzę, należy zaznaczyć jego charakter urzędowy.
  11. Powtórne wydanie karty może nastąpić w razie zagubienia pierw., należy jednak wyraźnie zastrzec „powtórna“.
  12. Kartę rybacką wystawia się na przeciąg jednego roku kalend., karty należy z początkiem każdego roku kalendarzowego, odnawiać. Starą kartę należy, o ile można, odebrać i zniszczyć. Karta rybacka zachowuje swą ważność na całym obszarze b. dz. pruskiej.
  13. Za wydanie karty nie pobiera się żadnych opłat ani stempli.
- ## II. Pozwolenie na połów ryb.
14. Pozwolenia, przeznaczone dla obywateli polskich, o ile nie są wystawione przez władzę urzędową, upoważnionego urzędnika państw. lub wreszcie przez Zarząd Stowarzyszenia Gosp., winny być uwierzytelnione przez zarządcę tej gminy wiejskiej lub miejskiej (Sołtys lub Burmistrz) lub też przez przełożonego obszaru dworskiego, w których okręgu połów ma być wykonywany. W ten sposób uwierzytelnione pozwolenie należy następnie przedłożyć miejscowej władzy policyjnej celem zaciągnięcia go do listy kontrolnej pozwoleń na połów ryb. Pozwolenia na połów ryb, przeznaczone dla obywateli obcych państw, wystawia się jedynie za zezwoleniem Wojewody. Data i liczba, za którą zostało udzielone pozwolenie, winno być na dokumencie wyraźnie zaznaczone.
  15. Władze, wydające karty rybackie, winny prowadzić odpowiednie listy kontrolne wydawanych kart. (wzór 3), jak również i listy kontr. na połów ryb, które wystawiają w danym obwodzie uprawnieni do rybołówstwa lub dzierżawcy rybołówstw (wzór 4),
  16. Z końcem każdego roku kalend. władze, wydające karty rybackie winny przesłać właściwemu Wojewodzie odpis, list kontrolnych tak kart jak też pozwoleń na połów ryb, które zostały wydane w ciągu roku obywatelom Państwa Polskiego w obrębie danego obwodu.
  17. Wojewoda sporządzi ogólne zestawienie wszystkich kart z podległych Województwu powiatów, oraz dołącza do tego wykaz zestawionych przez siebie kart cudziemców i przekładają je Ministerstwu b. dz. pruskiej przed 1 marca każdego roku.
- P o z n a ń, dnia 14 września 1923 r.
- Minister b. dz. pr.**
1. Ogłasza się.
  2. Pp. Burmistrz tczewski i pp. Wójtowie przedkładać mi będą listy kontrolne według wzorów poniżej podanych do 10. stycznia każdego roku.
- T c z e w, dnia 15-go lutego 1924 r.
- Dytkiewicz, starosta.**

ROK 1924.

Lista kontrolna

kart rybackich wydanych przez .....
powiat ..... Województwo .....

L. p.	Data wy- stawienia	Nazwisko i imię	Zawód	Miejsce zamieszkania	Podstawa prawna do wy- dania karty	Uwagi

Wzór 4

Lista kontrolna

pozwoleń na połów ryb wydanych .....
powiat ..... Województwo ..... w r. 192.....

L. p.	Data wy- stawienia pozwolenia	Nazwisko, imię, miejsce zamie- szkania dające- go pozwolenie i tytuł prawny	Nazwisko, imię, miejsce zamie- szkania otrzymu- jącego pozwolenie	W jakich wo- dach i jakimi narzędziami połów dozwo- lony	Liczba karty rybackiej otrzymującego pozwolenie	Uwagi

77)

Obwieszczenie

dotyczy: Rybołóstwa na wodach granicznych.

W celu uregulowania sprawy rybołóstwa na wodach granicznych zarządza się co następuje:

- 1) Rybołóstwem na wodach granicznych zajmować się mogą wyłącznie osoby, posiadające karty rybackie, wydane przez władze administracyjne.
- 2) Połów ryb odbywać się może zasadniczo tylko w porze dziennej, w wypadkach jednak zaistnienia szczególnych warunków właściwy inspektorat straży celnej może zezwolić na połów również i w porze nocnej.
- 3) Podczas pory nocnej, gdy połów nie odbywa się w myśl p. 2 niniejszego okólnika łodzie winny pozostawać pod zamknięciem właściciela. Miejsca nowego postoju łodzi winny być obrane przez rybaków za zgodą inspektoratu straży celnej, przyczem inspektorat uwzględniać będzie potrzeby rybaków, bacząc równocześnie, by miejsca te były łatwo dostępne i nie przedstawiały specjalnych trudności przy kontrolowaniu zamknięcia łodzi.
- 4) Stykanie się łodzi z brzegiem odbywać się może wyłącznie w miejscach określonych za zgodą władz celnych.
- 5) Na łodziach rybackich nie wolno przewozić towarów z wyjątkiem świeżo złowionych ryb oraz przyborów niezbędnych przy połowie.
- 6) Łodzie rybackie winny być oznaczone przez właściciela widocznymi znakami.
- 7) Inspektoraty straży celnej prowadzą ewidencję osób uprawnionych do uprawniania rybołóstwa na podstawie zawiadomienia otrzymanego od władz administracyjnych upoważnionych do wydawania kart rybackich.

Wymienione w p. 1 karty rybackie wydawane będą przez władze administracyjne po porozumieniu się z Dyrkecją Cel, w wypadku, gdy osoba starająca się o uzyskanie karty rybackiej zajmuje się przemysłnictwem, należy bezwzględnie odmówić swej zgody na wydanie jej takiej karty.

Okólnik niniejszy uchyla postanowienia zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 17. 11. 21 r. L. D. C. II. 1923 i następnych — o ile niemi inaczej uregulowano kwestję rybołóstwa na wodach granicznych, niż się ją w niniejszym okólniku normuje.

Warszawa, dnia 12-go stycznia 1924 r.

(—) nieczytelny za Ministra Skarbu
Dyrektor Departamentu Cel.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.
Tczew, dnia 15-go lutego 1924 r.

St. 1688, 24.

Starosta.

78)

Obwieszczenie.

Uchylając moc rozporządzenia swego z dnia 10 listopada 1922 r. w przedmiocie przydziału w Województwie Pomorskiem i Poznańskiem drewna opałowego z lasów państwowych ubogim i szkołom w okresie zimowym, upoważniam Dyrekcję do stosowania, od dnia otrzymania zarządzenia niniejszego, następujących zasad przy sprzedaży drewna opałowego ubogim i szkołom w okresie zimowym:

1) Celem przyjsia z pomocą ludności ubogiej w zaopatrzeniu się w opał, upoważniam Nadleśnictwa Państwowe do sprzedaży z wolnej ręki drewna opałowego po cenach ulgowych, wynoszących 25 proc. taksy z doliczeniem rzeczywistych kosztów wyróbki w ilości 2—4 mp. karpiny (pników) lub odpowiadającą powyższemu sortymentowi ilość gałęzi na rodzinę względnie ognisko.

2) Drewno wymienione w § 1 należy przydziałać ubogim utrzymywanym przez gminy lub związki ubogich oraz invalidom, którzy utracili 50 proc. i więcej zdolności do pracy i prócz renty nie posiadają żadnych innych środków utrzymania, mieszkającym przedewszystkiem w gminach, które nie mają własnych lasów, a leżą w pobliżu lasów państwowych.

3) Szkołom mogą Nadleśnictwa sprzedawć na okres zimowy drewno opałowe z wolnej ręki w miarę posiadanych zapasów, najwięcej 6 mp. szczap, lub wałków, względnie 8 mp. karpiny (pników) lub 12 mp. drewna gałęziowego opałowego na salę szkolną, po przeciętnych cenach, uzyskanych na ostatniej licytacji lokalnej w ciągu miesiąca przed wystawieniem asygnaty.

4) Drewna zakupionego w myśl punktów 1, 2 i 3 nie wolno odbiorcom postępować ani sprzedawać osobom innym pod karą utraty do dalszego nabrywania drewna po cenach ulgowych.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1923 r.

Kierownik Minister. Roln. i Dobr
Państwowych:
(—) Raczyński.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 12 lutego 1924 r.
Wp V. 1427, 24.

Starosta.

79)

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

w przedmiocie pobrań podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w miesiącu lutym 1924 r.

W związku z uchwaloną już przez ciała ustawodawcze ustawą z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku do-

chodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze Województw Wielkopolskiego, Pomorskiego i w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego — był w miesiącu lutym 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rycznym		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
	w tysiącach marek		
1	4 204 800	5 606 400	0,3
2	5 606 400	7 008 000	0,4
3	7 008 000	9 110 400	0,5
4	9 110 400	11 212 800	0,7
5	11 212 800	13 315 200	0,9
6	13 315 200	15 417 600	1,1
7	15 417 000	17 520 000	1,4
8	17 520 000	19 856 000	1,7
9	19 856 000	22 192 000	2
10	22 192 000	24 528 000	2,5
11	24 528 000	26 864 000	3
12	26 864 000	29 200 000	3,5
13	29 200 000	30 368 000	4,5
14	30 368 000	32 120 000	5,5
15	32 120 000	33 872 000	7
16	33 872 000	36 208 000	8,5
17	36 208 000	38 544 000	10
18	38 544 000	40 880 000	11,5
19	40 880 000	43 800 000	13
20	43 800 000	46 720 000	13,6
21	46 720 000	49 640 000	14,3
22	49 640 000	52 560 000	15
23	52 560 000	55 480 000	15,7
24	55 480 000	58 400 000	16,5
25	58 400 000	61 320 000	17,3
26	61 320 000	64 240 000	18,1
27	64 240 000	67 160 000	18,8
28	67 160 000	70 080 000	19,5
29	70 080 000	105 120 000	20,2
30	105 120 000	140 160 000	20,9
31	140 160 000	175 200 000	21,6
32	175 200 000	210 240 000	22,3
33	210 240 000	262 800 000	23
34	262 800 000	420 480 000	24,5
35	420 480 000	525 600 000	25,5
36	525 600 000	700 800 000	27
37	700 800 000		28,5

Zauważa się, że na wymienionym obszarze należy na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w miesiącu lutym 1924

roku potrącać równocześnie z podatkiem państwowym, poczynając od 4 stopnia powyższej skali włącznie dodatek w wysokości 3 proc. wypłacanego wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy w terminie do dnia 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do Kasy skarbowej, a to pod rygorem 5 proc. kar za każdy dzień zwłoki.

Za Ministra Skarbu:

(—) Markowski,
Podsekretarz Stanu.

80)

Obwieszczenie

Pomoc poszkodowanym przez wypadki żywiołowe.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej unormowało okólnikiem nr. 224 z dnia 9. 5. 1922 r. sprawę pomocy poszkodowanym przez wypadki żywiołowe w ten sposób, że udziela jedynie mniejszych doraźnych zapomóg indywidualnych i to w ściśle określonych wypadkach, powodujących konieczność natychmiastowej pomocy materialnej na pierwsze potrzeby (zakup żywności, niezbędnej odzieży itp.). Nie udziela natomiast zasadniczo zapomóg lub pożyczek na odbudowę zniszczonych gospodarstw lub zakup inwentarza. We własnym dobrze zrozumianym interesie winien zatem każdy właściciel nieruchomości zabezpieczyć ją do pełnej wartości szacunkowej w instytucjach ubezpieczeniowych.

Reskryptem z dnia 5 stycznia b. r. nr. 35-XI komunikuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, że rolnikom dotkniętym klęską żywiołową i potrzebującym środków na odbudowę zniszczonych gospodarstw, udziela pożyczek Państwowy Bank Rolny w Warszawie (ul. Traugutta (11) na warunkach niżej podanych.

Toruń, dnia 28 stycznia 1924 r.

Wojewoda.

Państwowy Bank Rolny

Rolnikom, posiadającym do 100 morgów (nowopol.) gruntu, Państwowy Bank Rolny udziela pożyczek, opartych na mierniku zbożowym na następujących warunkach:

Przerachowanie sumy pożyczki na zboże.

Przyznana w markach suma wypożycza się jako odpowiednia ilość korcy ceninarów metrycznych żyta. Obliczenia tej ilości korcy dokonywa Bank w dniu wypłaty pożyczki, według przeciętnych cen żyta na giełdach warszawskich i poznańskiej za okres 7 dni, poprzedzających ten tydzień (przed piątkiem), w którym następuje wypłata pożyczki. W terminie spłaty pożyczki ma być zwróconą Bankowi taka suma marek, jaka

odpowiadać będzie wartości zapożyczzonej ilości korcy żyta. Obliczenie przypadającej do spłaty sumy marek będzie dokonywane przez Bank według przeciętnych cen giełdowych w sposób wyżej przytoczonych.

Zabezpieczenie pożyczki.

Pożyczki zbożowe udzielane są:

a) dla rolników, posiadających ostatecznie uregulowaną hipotekę — na skrypt dłużny (nienotarjalny), według wzoru, ustalonego przez Bank w zabezpieczeniu w formie kaucji hipotecznej, która ma być trzykrotnie (300 proc.) większa od sumy przyznanej pożyczki w markach. Nadto jeżeli kaucja hipoteczna po jakimś czasie wskutek zwwyżki cen żyta okaże się, w okresie przed upływem terminu spłaty pożyczki, niższą niż 150 proc. sumy pożyczki, przerachowanej według wyższych cen zboża, to na każde żądanie Banku ma ona być uzupełniona do tychże 150 proc. Gdyby to było niemożliwe — ma być przedstawienie dodatkowe zabezpieczenie jakie Bank uzna za dostateczne;

b) dla rolników, nie posiadających ostatecznie uregulowanej hipoteki — na skrypt dłużny (notarjalny) z solidarnym poręczeniem 3-ch osób (sąsiadów gospodarzy rolnych) według uznania Banku, pod warunkiem posiadania przez nich wymaganej przez Bank ilości morgów gruntu;

c) zamiast 3-ch poręczycieli może być przyjęta hipoteka jednego poręczyciela, który wyrazi swą zgodę na zapisanie na rzecz Państwowego Banku Rolnego kaucji hipotecznej, o której mowa wyżej w punkcie a;

d) w wyjątkowych wypadkach, gdy chodzić będzie o kredyt na pokrycie strat, wynikłych wskutek klęsk żywiołowych lub na potrzeby, związane z przeprowadzeniem komasacji itp. — pożyczki, oparte na mierniku zbożowym, mogą być udzielane większej grupie rolników na skrypt dłużny (notarjalny) z wzajemną solidarną odpowiedzialnością wszystkich pożyczkobiorców.

Termin i oprocentowanie pożyczki.

Termin pożyczki — zasadniczo roczny, w wyjątkowych wypadkach, według uznania Banku — do trzech lat.

Oprocentowanie pożyczki wynosi (aż do odwołania) 8 proc. w stosunku rocznym, płatnych w ratach półrocznych zdołu. Procent obliczony będzie przy każdej racie od sumy, która stanowić będzie wartość wypożyczzonej ilości korcy żyta w chwili płatności procentu.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 11 lutego 1924.

Starosta

81)

Ordynacja opłat dla położnych.

Rozporządzenie w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położnych.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór Ust. pr. str. 103) zmienia się ordynację dla położnych z dnia 7 września 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 33 poz. 353) jak następuje:

Art. 1.

1. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę również gdy zapłata następuje z funduszów Państwa lub z środków fundacji dobroczynnych albo ustawowych instytucji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby. Do pobierania wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej trudnej czynności.

2. We wszystkich innych wypadkach zależy wysokość opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czynności a także od położenia majątkowego klienta.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się w tysiącach marek:

1. Za pomoc przy normalnym porodzie trwającym do 3-ch godzin 500,000—1,500,000 mk., za każdą jedną dalszą godzinę ponad 3-ch godziny 100,000—200,000 mk. w nocy za jedno i drugie podwójnie.

2. Za pomoc przy porodzie bliźniąt, porodach nieprawidłowych, przy porodach powikłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzieleniem ręcznym łożyska albo utrudnionem cuceniem omdlałego płodu podwyższa się należytość pod nr. 1. na 750,000—2,500,000 mk.

3. Przy porodach, przy których przywołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o 120,000 mk.

4. Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych, tak samo za odbieranie zaślądu, za czas od 3-ch godzin 290,000—1,125,000 mk. każdą dalszą godz. wynagradza się 100,000—200,000 mk.

5. Za dalsze obowiązkowe odwiedziny położnicy, włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw, cewnikowanie, oraz kąpienie noworodka i przewinięcie, wynagradza się każdą rozpoczętą godz. za dnia 100,000—200,000 mk. w nocy podwójnie.

6. Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny na życzenia położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności każda rozpoczęta godzina 100,000—200,000 mk. w nocy podwójnie.

7. Za całodziennie pielegnowanie poza czasem porodu (włącznie wizyty) 300,000—750,000 mk. w nocy 600,000—1,500,000 mk.

za dzień i noc razem 800,000—2,000,000 mk.

8. Za poradę w mieszkaniu położnej za dnia 60,000—180,000 mk. w nocy podwójnie.

9. Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porady za dnia 100,000—200,000 mk.

10. Za świadectwa pisemne prócz wynagrodzenia za badanie lub wizytę 60,000—180,000 mkp.

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września od godz. 10-tej wieczorem do 7-mej rana, w dalszych miesiącach od 9-tej wieczorem do 5-mej rana.

Przy wykonaniu czynności w miejscowościach odległych od mieszkania położnej ponad 2 kilometry ma położna prawo do wynagrodzenia za czas stracony na drogę, licząc osobno tam i z powrotem po 25,000—50,000 mk. za każdy przebyty kilometr. Ponadto ma prawo domagać się powózki, a w razie niestawienia jej, wynagrodzenia za powózkę odpowiadającego cenom miejscowym, bez względu na to, czy drogę odbyła w wynajętej przez siebie powozce, czy też pieszo. W razie użycia kolei ma prawo do zwrotu wydatku na bilet III. kl. względnie na bilet tramwajowy, przy czym czas stracony na drogę liczy się po 50,000 mk. za pół godziny.

Za dostarczone środki dezinfekcyjne materiał opatrunkowy należy się położnej zwrot kosztów, o ile środków tych nie zakupiono jej z funduszy publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 15 grudnia 1923 r.

Toruń, dnia 15 grudnia 1923 r.

Wojewoda Pomorski

(—) Jan Brejski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 14 lutego 1924 r.

Wp. V. 1 29/24.

starosta.

82)

Okólnik nr. 51.

W sprawie wystawiania przez burmistrzów wzgl. Magistraty poświadczeń o obywatelstwie.

W toku urzędowania zauważono kilkakrotnie, iż pp. burmistrzowie, Magistraty, Urzędy policyjne wystawiają osobom poświadczenie, legitymujące osoby te jako obywateli polskich. To postępowanie jest niewłaściwe i niedopuszczalne. Art. 7. rozporządzenia Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 5. 2. 21 r. — Dz. U. 1921 nr. 16. poz. 95 — wyznacza Starostę jako władzę, decydującą w sprawach obywatelstwa, a zatem tylko Starosta władny jest do oświadczenia, czy danej osobie obywatelstwo pol-

skie przysługuje lub nie. Panowie burmistrzowie powinni zatem wstrzymywać się od wystawienia jakichkolwiek wyjaśnień albo oświadczeń wzgl. poświadczeń, zawierających wzmiankę, iż danej osobie obywatelstwo polskie przysługuje lub nie, a wszelkie sprawy, wymagające stwierdzenia obywatelstwa, odstąpić Starości do załatwienia, oczywiście po poprzednim zbadaniu i zestawieniu wszelkich danych, które do stwierdzenia obywatelstwa są konieczne potrzebne.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 14 lutego 1924 r.

St. 1487-24.

Dyktiewicz, starosta.

83)

Obwieszczenie.

Ostrzeżenie sprzedających i kupujących nieruchomości.

Stwierdziłem niejednokrotnie, że w kontraktach, dotyczących sprzedaży nieruchomości, podaje się fikcyjne ceny celem uchylecia się od państwowego i komunalnego podatku stemplowego, za co ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w art. 62 i 63. przewiduje surowe kary tak na sprzedających jak kupujących, dochodzące do 80 proc. zatajonej ceny.

Jeżeli cena, podana w kontrakcie, zdaje się być za niską, zawezwie się kupującego i sprzedającego do złożenia odnośnego oświadczenia; w d. r. na podstawie art. 63 przeprowadzi się takse i w myśl taksy nałoży się karę.

Gdy np. podano cenę nieruchomości na 10 milionów marek, a wykaże się, że nieruchomość warta 30 milionów, — wyniosą kary tak dla kupującego jak i sprzedającego po 80 proc. zatajonej ceny, czyli dla każdego 16 milionów marek, razem 32 milionów marek.

Nadto płacić będzie trzecha podatek 4 proc. od ceny rzeczywistej (od 30 milionów).

Wobec tego, że kary te równają się niemal konfiskacie całego majątku, ostrzegam przed narażaniem się na nie, żeby po niewczasie nie było nieuzasadnionych skarg i żalów.

Takiej samej karze (do wysokości 20-krotnej sumy podatku wzgl. opłaty) podlega, kto odmawia odpowiedzi. Kto wezwany w charakterze świadka lub znawcy odmawia zeznania lub składa fałszywe zeznanie, podlega karze do 30 milionów marek.

Te same kary stosują się do wszystkich innych podatków komunalnych (zatajonych psów itp.)

Pp. Sołtysi podadzą to do publicznej wiadomości w sposób zwykły.

Tczew, dnia 11 lutego 1924 r.

Wp. I 1374/4.

Starosta

Rozporządzenie

weterynaryjno-policyjne dot. wścieklizny.

Celem stłumienia wścieklizny rozporządzam na podstawie § 18 i nast. ustawy dot. chorób zaraźliwych u zwierząt z dnia 26. 6. 1909 — Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 519, co następuje:

§ 1. Rozporządzam zamknięcie wzgl. wiazanie psów w następujących gminach:

Pelplin, Pelplin Nadleśnictwo, Ropuchy, Nowydwór, Rajkowy, Pomyje i Wola.

§ 2. Prowadzenie psów na smyczy zaopatrzonych w bezpieczny kaganiec uważa się za trzymanie psa na więzi.

Używanie psów pasterskich i psów łowieckich bez smyczy i kagańca jest dozwolone na ściśle przeznaczony ich cel.

Po ukończeniu ich użytkowania muszą także być trzymane w bezpieczeństwie jak wyżej zarządzane.

§ 3. Zakazuje wywóz psów z podanych miejscowości, tylko za osobnem zezwoleniem Starostwa po poprzedniem zbadaniu psów przez lekarza wet. jest wywóz dozwolony.

§ 4. Wszystkie walające się w podanym obwodzie psy oprócz wypadków podanych powyżej w myśl ustawy 2 pierwsze zdanie należy natychmiast ubić przez organa bezpieczeństwa.

§ 5. Niniejsze rozporządzenie wet. pol. wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 1. 5. 1924.

§ 6. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze więzienia do lat 2 lub karze grzywny 15,000,000 mk. §§ 74—77 ust. o chorobach zakaźnych u zwierząt z dnia 26. 6. 09 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 519 i art. 1 ustawy Semu Ustawodawczego z dnia 11. 8. 23 r. w przedmiocie zmiany przepisów o wymiarze grzywien).

T c z e w, dnia 14 lutego 1924 r.

St. 1339,24.

Starosta.

85)

Obwieszczenie.

Zmieniając niniejszem ostatnie dwa ustępy okólnika nr. 593 w sprawie ściągania składek dla Powiatowych Kas Chorych przez władze samorządowe, wyjaśniam na podstawie dekretu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19. 12. 23 r. L. dz. S. P. 1670, że wspomniane w artykule 100 lit b. ustawy z 19. 5. 20 r. (Dz. U. R. P. nr. 44 poz. 272) pociąganie władz samorządowych do współdziałania przy wykonywaniu tej ustawy rozciąga się na żądania ogólniejszej natury, że natomiast ściąganie zaległych składek akt specjalny i oderwany z racji ułatwienia urzędowania zainteresowanym władzom tudzież z uwagi na

obowiązujące w byłej dzielnicy pruskiej przepisy prawne, a mianowicie art. 107 ustawy z 19. 5. 20 r. łącznie z §§ 28, 115, 3 i 5 pruskiej ustawy ubezpieczeniowej z dnia 19. 7. 1911, odbywać się ma w sposób dotychczas praktykowany. W rezultacie więc sołtysi są obowiązani do ściągania zaległych składek Kas Chorych na zawezwanie tychże, zastosowane do nich z ominięciem Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu.

Pp. Sołtysów wzywam do ścisłego przestrzegania postanowień niniejszego okólnika.

T c z e w, dnia 5 lutego 1923 r.

U. U. 117-24.

Dyktawicz, starosta.

86)

Obwieszczenie

Zaciąg ochotniczy przy dorocznym poborze w r. 1924.

W roku bieżącym w czasie dorocznego poboru rekruta będą przyjmowani do służby wojskowej jako ochotnicy mężczyźni, urodzeni w latach 1904, 1905 i 1906, którzy pragną odbyć służbę w wojsku stałem przed ustalonym ustawą terminem.

Podania osób zainteresowanych winny być składane do właściwego P. K. U. w terminie do 1-go kwietnia 1924. Po tym terminie prośby o przyjęcie do służby wojskowej jako ochotników nie będą uwzględnione.

Do podań należy dołączyć w myśl art. 97 T. U. a. metrykę urodzenia b. urzędowe świadectwo moralności c. dokumenty o ewentualnie posiadanym fachu i cenzusie naukowym, d. zgodę rodziców lub opiekunów, prawnie zastępujących rodziców.

Przegląd i wcielenie ochotników odbędzie się w terminie, który zostanie ogłoszony w swoim czasie, razem z popisowymi 1903 rocznika.

T c z e w, dnia 14. 2. 1924 r.

St. 1590,24.

Starosta.

87)

Obwieszczenie

Listy poborowe rocznika 1903.

Nawiązując do rozporządzenia mego z dnia 18 grudnia Oręd. Urzęd. nr. 52 poz. 579 winni pp. burmistrz w Tczewie, sołtysi i przełożeni obszarów dworskich donieść mi o każdej zmianie miejsca zamieszkania poborowych rocznika 1903.

T c z e w, dnia 16. 2. 1924 r.

1685,24 St.

Starosta.

88)

Obwieszczenie

Meldowanie się optantów.

Zachodzą wypadki, że optanci na rzecz Niemiec, którzy złożyli oświadczenie w Starostwie danego

powiatu, wyprowadzają się do innego powiatu. Tam jako (optanci) nie są znani, co im umożliwia uchylenia się od obowiązku posiadania paszportu i opłacania w odnośnym terminie wizy pobytowej, a władze tracą pogląd i ewidencję tych osób.

Pp. Burmistrz i Wójtowie donoszą mi bezwzględnie o każdym przesiedleniu się optanta z swego obwodu.

T c z e w, dnia 9 lutego 1924 r.
St. 1312/24

Starosta.

89)

Obwieszczenie

Dot. wnoszenia skarg na decyzję I. instancji poborowej.

Zachodzą wypadki, że skargi na decyzję I. instancji poborowej (P. K. U.) wysyła się bezpośrednio do Dowództwa Okręgu korpusowego lub Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Postępowanie to jest niewłaściwe, ponieważ skarg wysyłanych bezpośrednio do D. O. K. lub Min. Spraw Wojskowych, władze te nie rozpatrują. **Wszelkie** zażalenia i wnioski należy skierować przemieście do powiatowej Komendy Uzupełnień w Starogardzie.

T c z e w, dnia 12 lutego 1924 r.
St. 1436/24.

Starosta.

90)

Obwieszczenie

Pana Juliana Sobierajskiego z Małżewka mianowałem drugim zastępcą Przełożonego obszaru dworskiego Małżewka.

T c z e w, dnia 16 lutego 1924 r.
Wp. I. 1582/24.

Starosta.

91)

Obwieszczenie

Wzywa się wszystkich Sołtysów i Przełożonych Obszarów Dworskich do natychmiastowego nadesłania Państwowemu Urzędowi Katastralnemu w Tczewie Matrykuł sumarycznych celem sprostowania.

T c z e w, dnia 15 lutego 1924 r.

Kierownik Urzędu Katastralnego:

(—) G r u n d,
inżynier mierniczy.

92)

Sprostowanie.

Wstępnie b oddziału B § 4 rozp. IV. p. Ministra Skarbu z dnia 1. 1. 1924 r. o podatku majątkowym Orędownik Urzędowy nr. 4, poz. 34, str. 17 należy zmienić:

„5,00 fr. zł.“ na „5,000 fr. zł.“
„5,000 fr. zł.“ na „3,500 fr. zł.“

T c z e w, dnia 16 lutego 1924 r.

Wp. I. 1618/24.

Dytkiewicz, starosta.

93)

Ogłoszenie.

Wysiedlenie z pasa granicznego.

Dekretem z dnia 28. 12. 23 r. L. dz. 5656-2-III wysiedlił Wojewoda Łódzki z 30 klm. pasa granicznego na przeciąg 3 lat Chila Klingera, ur. 1896, syna Dawida i Ruchli zamieszkałego w Praszach powiat Wieluński.

Należy niedopuszczyć do osiedlenia się Klingera w powiecie tczewskim, a o ewentualnem pojawieniu jego powiadomić mnie natychmiast pp. Burmistrz Sołtysi lub Przełoż. obszarów dworskich.

T c z e w, dnia 9 lutego 1924 r.

St. 1314/23.

Starosta.

94)

Obwieszczenie

dot. unieważnienia wykazu osobistego.

Unieważniam wykaz osobisty nr. 2198, wystawiony w grudniu 1922 r. przez p. Wójta w Pelplinie dla p. Jakóba Kurkowskiego w Pelplinie.

T c z e w, dnia 12 lutego 1924 r.

St. 1542/24.

Starosta.

ODEZWA

KOMITETU ORGANIZACYJNEGO BANKU POLSKIEGO.

Statut Banku Polskiego, rozważany na licznych zebraniach przedstawicieli szerokiego kręgu społecznego, poddany ocenie przez ludzi nauki i wybitnych znawców potrzeb życia gospodarczego, został przyjęty przez Rząd podpisany przez Prezydenta Rzeczypospolitej i ogłoszony w Dzienniku Ustaw (Nr. 8 z dnia 25 stycznia 1924 r.). Akt ustawodawczy został dokonany, reszta należy do społeczeństwa, gdyż jego głosy rozstrzygnęły o charakterze prywatnym a nie rządowym Banku Emisyjnego w Polsce. Bank Polski, powołany do regulowania obiegu pieniężnego i ułatwiania kredytu w Polsce, otrzymujący od Państwa najcenniejszy przywilej emisji biletów bankowych, będących prawnym środkiem płatniczym, ma być wzorem większości banków emisyjnych w Europie, prywatną spółką akcyjną. Przy zupełnym zagwarantowaniu przestrzegania interesów państwowych, działalność Banku wolna będzie od wpływów tej lub innej polityki Rządu i prądów politycznych kraju. Walne zebranie akcjonariuszów wybiera Radę Banku, zaś Prezydent Rzeczypospolitej mianuje Prezesa Banku, czuwającego nad przestrzeganiem statutu i kierunkiem działalności. Bank Polski przez regulowanie życia gospodarczego kraju pełnić będzie funkcje Państwowe, prowadzonym zaś będzie przez czynniki społeczne. Odpowiedzialność wielka, zadanie zaszczytne.

Komitet powołany przez Ministra Skarbu w myśl art. 91 statutu, do przygotowania organizacji Banku i zebrania kapitału zakładowego, przystępuje do tej pracy w tem przekonaniu, że szerokie warsze społeczne odczuwają niezwykle ważne znaczenie instytucji, nie będącej dla uzdrowienia stosunków pieniężnych w Polsce i przez wydane poparcie prac Komitetu ułatwią osiągnięcie jego zamierzeń, dających przedewszystkiem do jaknajszyszego zamknięcia listy akcjonariuszów już zapoczątkowanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej i przez Prezesa Rządu.

WARUNKI ZAPISÓW NA AKCJE BANKU POLSKIEGO.

1) Głównem miejscem przyjmowania zapisów i wpłat na akcje Banku Polskiego są Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Poza em przyjmują zapisy i wpłaty na rachunek Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w charakterze pośredników te instytucje finansowe, które głoszą gotowość przyjmowania zapisów i otrzymują do tego upoważnienie od Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

2) Wpłaty na akcje Banku mogą być dokonywane:

a) monetami złotymi, które oblicza się podług równi monetarnej w stosunku do złotego (= frankowi szwajcarskiemu, a zatem: 100 złotych = 100 franków szwajcarskich = 81 markom niemieckim = 37,5 rublom rosyjskim = 95,2 koronom austriackim = 19,30 dolarom Stan. Zjedn. Am. = 48 guldenom holenderskim = 72 koronom skandynawskim = 3,965 funtom sterlingów.

(Monety winny być nieuszkodzone i niestarte).

b) złotem w sztabach, opatrzonych przez Głównego Urzędu Probierczego, przyczem jeden gram czystego złota przyjmuje się jako 3,44 złotego. (Złoto w sztabach przyjmuje się wyłącznie w Oddziale Głównym Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie.)

c) walutami zagranicznymi i dewizami, t. j. banknotami zagranicznymi oraz czekami i wpłatami na zagranicę podług równi 100 zł. = 19,30 dolar. Stan. Zjedn.

Sumy wniesione w funtach szterlingach, guldenach holenderskich, koronach szwedzkich, norweskich i duńskich, frankach szwajcarskich, francuskich i belgijskich, koronach czeskich i austriackich, lirach włoskich i dolarach kanadyjskich, będą przeliczane na dolary Stan. Zjednoczonych podług kursu dnia na podstawie notowań giełd zagranicznych.

3) Nadwyżki wpłat wypłaca się w markach polskich podług kursu dnia. N. p.: subskrybentowi, wnoszącemu 100 dolarów na 5 akcji Banku Polskiego 500 zł. po 19,30 za 100 = 9650 dolarów), wypłaca się w markach polskich równowartość nadwyżki, wynoszącej 350.— dolarów.

4) Od wpłat, dokonywanych w czekach i wpłatach na Nowy York począwszy od dolarów 20.000, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa będzie bonifikowała odsetki 20% rocznie za czas od dnia wpływu dewiz do dnia przejęcia Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przez Bank Polski. Obliczone odsetki zostaną wypłacone akcjonariuszom przez Bank Polski.

5) Zapisy, oraz wpłaty na akcje Banku będą przyjmowane do dnia 31 marca 1924 r. Komitet Organizacyjny może jednak zamknąć listę zapisów wcześniej.

6) Należność za akcje do 25 sztuk winna być wniesiona jednocześnie z zapisem. Zapisujący się w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na większą ilość akcji mogą przy zapisie wpłacić, oprócz całkowitej należności za 25 akcji 25% pozostałej sumy, reszta zaś winna być wniesiona przed 31 marca 1924 r., lub w terminie 10-dniowym po ogłoszeniu wcześniejszego zamknięcia zapisów.

7) Subskrybenci, którzy nie wnieśli całej należności w terminie oznaczonym w punkcie 5-ym, tracą prawo do otrzymania nieopłaconych całkowicie akc j, wpłacona zaś zaliczka przypada na pokrycie kosztów założenia Banku.

8) W razie nieprzyjęcia w całości lub częściowo zapisu przez Komitet Organizacyjny, zwraca się subskrybentowi złożone wartości w całości, lub częściowo w wysokości, odpowiadającej nieprzyjętemu zapisowi.

9) Komitet Organizacyjny wydawać będzie subskrybentom Świadczenia tymczasowe wzamian kwitów, za pośrednictwem Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie banków pośredniczących, po zamknięciu zapisów, o czym nastąpi ogłoszenie w „Monitorze Polskim“ i w innych pismach.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1924 r.

KOMITET ORGANIZACYJNY BANKU POLSKIEGO

Stanisław Karpiński, prezes.

X. Stanisław Adamski   Zygmunt Chrzanowski.

Dr. Jan Kanty Steczkowski   Dr. Franciszek Stefczyk.

96)

ODEZWA

do wszystkich obywateli powiatu tczewskiego.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 stycznia r. b. został zarządzony pobór drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego. Zaliczkę tę płacić będą wszyscy płatnicy podatku gruntowego, budynkowego i procederowego, którym wymierzono przy końcu roku ubiegłego pierwszą zaliczkę na podatek majątkowy. Druga zaliczka jest płatna w dwóch równych ratach i to pierwsza rata w czasie do 25 lutego, druga rata od 26 lutego do 26 marca r. b. Osobnych uwiadomień o wymiarze zaliczki nie wysyła się, lecz każdy płatnik jest sam zobowiązany dowiedzieć się w Urzędzie Skarbowym o wysokości zaliczki i bez zawezwania wpłacić takową w przepisanych terminach do Kasy Skarbowej.

Wpływ tej zaliczki ma służyć do zrównoważenia budżetu państwowego, bez czego uzdrowienie finansów naszych jest niemożliwe. Rząd nasz, który obecnie z całą siłą i stanowczością dąży do zaprowadzenia zdrowych stosunków walutowych, kładzie wielką wagę na punktualne płacenie podatków a mianowicie wyżej wspomnianej zaliczki na podatek majątkowy. Aby ułatwić zatem zadanie Rządu i temsamem przyspieszyć sanację skarbu, winien każdy powyższe terminy płatności ściśle przestrzegać, co również leży w interesie samych płatników, gdyż Rząd jest zdecydowany, ściągnąć zaliczkę w przepisanych terminach wszelkimi możliwymi środkami i zastosuje do opieszłych płatników najsurowsze środki egzekucyjne, nie wyłączając sekwestrowania inwentarza i ściągnięcia zaliczki przy pomocy organów urzędowych.

Niechaj zatem nikt nie odwleka do ostatnich dni, lecz zaraz pospieszy uiścić swój dług względem Ojczyzny, a gdy każdy obywatel sumiennie

swój obowiązek wypełni, rozstaniemy się wkrótce z chorą marką i ukaże się w obiegu złoty polski, a z nim nastaną złote czasy.

T c z e w, dnia 4 lutego 1924 r.

Wp. l. 1495/24.

Starosta.

97)

T c z e w, dnia 12 lutego 1924 r.

Pomoc kuchniom ludowym dla bezrobotnych i ubogich w powiecie tczewskim.

Ostra zima spowodowała, że latoś i w powiecie tczewskim większa jest liczba bezrobotnych niż po inne lata.

Podobnie jest wszędzie. Z tego powodu na polecenie władzy odbędzie się w najbliższych dniach także w powiecie tczewskim kwesta, aby zaopatrzyć przede wszystkim „Kuchnie dla bezrobotnych i ubogich“ w środowiskach, gdzie większa liczba bezrobotnych się znajduje. Gdy się zjawia kwestarze, zaopatrzeni w listy wydane przez „Powiatową Radę Opieki Społecznej“ zaopatrzone w poświadczenie policji miejscowej, niech obywatelstwo i tym razem pokaże swą dotychczasową ofiarność, aby ratować od głodu tych, którym los zgotował ich obecną ciężką dolę.

Chodzi o ratowanie od głodu i chłodu licznych starców, wdów i sierot, ojców rodzin, matek tułających głodne dzieci do swego łona, szeregów dzieci i niemowląt, czekających ofiarnej ręki i chrześcijańskiego serca.

Kto w Boga wierzy, niech spiesz z pomocą bezrobotnym i ubogim!!!

Powiatowa Rada Opieki Społecznej.

U w a g a : Kwesta odbywać się będzie w całym powiecie do 29 lutego b. r. włącznie.

